

Τα σημαντικότερα αποσπάσματα του άρθρου του Κώστα Σημίτη:

«Ευχάριστες ψευδαισθήσεις, δυσάρεστη πραγματικότητα

Η θέση της Ελλάδας στην ευρωζώνη, η επιστροφή στη δραχμή και οι διέξοδοι από την οικονομική κρίση.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι. Θα πρέπει να διαλέξει ανάμεσα σε έναν δρόμο που ορίζεται από φαντασιώσεις και μύθους και μια πορεία που χαρακτηρίζει ο κριτικός ρεαλισμός. Η Ελλάδα χρειάζεται ανάπτυξη για να βγει από την κρίση. Η ανάπτυξη απαιτεί την εμπιστοσύνη της κοινωνίας στο μέλλον της χώρας και πόρους για επενδύσεις. Ούτε η εμπιστοσύνη ούτε τα κεφάλαια εξασφαλίζονται όταν υπάρχει συνεχής αβεβαιότητα για τις οικονομικές εξελίξεις. Η αμφισβήτηση της ευρωπαϊκής πολιτικής στο σύνολό της αλλά και η μη εφαρμογή των αποφάσεων της Ένωσης αποτελούν επίσης μόνιμα εμπόδια για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης. Το πιθανό «αναπτυξιακό σύμφωνο» που συζητείται τώρα στην Ένωση θα προβλέπει πόρους και για τη χώρα μας. Θα προϋποθέτει όμως για την καταβολή τους την εφαρμογή των περιορισμών του δημοσιονομικού συμφώνου, καθώς και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της Ελλάδας από τις δανειακές συμβάσεις.

Στη χώρα πολλοί ελπίζουν ότι ο κ. Ολάντ και οι άλλοι ηγέτες που επεσήμαναν τις αρνητικές πλευρές της λιτότητας θα απαλλάξουν την Ελλάδα από τις δεσμεύσεις της. Ούτε όμως ο γάλλος πρόεδρος ούτε οι άλλοι ηγέτες της Ένωσης θα δεχθούν να χορηγήσουν χρήματα χωρίς όρους και χωρίς να εφαρμοστεί η δημοσιονομική πειθαρχία. Είναι μια πραγματικότητα με την οποία πρέπει να συμβιβαστούμε. Η συμμετοχή μας καθορίζεται από ένα κοινό δεσμευτικό πλαίσιο. Το επιβεβαίωσε το άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης της περασμένης Τετάρτης 23 Μαΐου. Ο πρόεδρος του τόνισε ότι «θέλουμε η Ελλάδα να παραμείνει στη ζώνη του ευρώ εφόσον τηρεί τις υποχρεώσεις της».

Η Ελλάδα χρειάζεται να σταθεροποιήσει την οικονομία της, να εξασφαλίσει την ανάκαμψή της. Πρέπει να προχωρήσει σε διαρθρωτικές αλλαγές για να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της που πάσχει. Η πρόδοός μας εξαρτάται από το αν θα περιορίσουμε ένα πολυδάπανο κράτος, ανοίξουμε τις κλειστές αγορές, αυξήσουμε την παραγωγικότητα, άσχετα από το αν το επιτάσσει το μνημόνιο ή όχι.

Δανεικά κι «αγύριστα»

Η πολιτική που συνιστά να αρνηθούμε όλες τις υποχρεώσεις μας, χωρίς όμως να φύγουμε από τη ζώνη του ευρώ, θα εντείνει την αβεβαιότητα και θα επιτείνει την ύφεση. Θα κλονισθεί το τραπεζικό σύστημα και η κατάληξη θα είναι ακριβώς αυτή που θέλουμε να αποφύγουμε: η έξοδος από το ευρώ. Δεν αποφασίζουμε μόνο εμείς αν θα μείνουμε ή όχι στη ζώνη του ευρώ. Καθορίζουν τις εξελίξεις εκτός από μας οι εταίροι και οι δανειστές μας, οι αγορές και οι δυναμικές που θέτουμε σε κίνηση με τις ενέργειές μας. Ο ισχυρισμός ότι οι ευρωπαίοι δεν θα τολμήσουν να διακόψουν τη χρηματοδότησή μας διότι η ζημία που θα υποστούν από την πτώχευση της Ελλάδας ή την αποχώρησή της είναι εξαιρετικά μεγάλη είναι εξωπραγματικός. Οι χώρες του πυρήνα της Ένωσης έχουν ήδη λάβει τα μέτρα τους.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος γι' αυτές είναι να εμπεδωθεί η αρχή ότι τα δανεικά μπορεί να είναι και «αγύριστα».

Χρειαζόμαστε σχέδιο

Η Ελλάδα οφείλει να διαμορφώσει ένα σχέδιο για το αύριο της στην ευρωζώνη, σχέδιο που δεν υπάρχει σήμερα. Χρειαζόμαστε επεξεργασμένες προτάσεις που συμβιβάζουν τις επιδιώξεις μας με τους ευρωπαϊκούς κανόνες. Όροι του μνημονίου που θέτουν ανέφικτους στόχους για τη χρονική προσαρμογή της χώρας ή επιτείνουν την κοινωνική δυστυχία θα πρέπει να επανεξεταστούν. Θα μπορέσουμε να τους αναθεωρήσουμε αν με τις προτάσεις μας γεννήσουμε εμπιστοσύνη, αν πείσουμε ότι θέλησή μας είναι να αναδιαρθρώσουμε την οικονομία και το κράτος μας, αν δείξουμε ότι δεν υπεκφεύγουμε αλλά επιδιώκουμε την αποτελεσματική συνεργασία. Σ' αυτή την περίπτωση θα μπορέσουμε να επωφεληθούμε και από το συζητούμενο ευρωομόλογο.

Αλαζονικά τα μέτρα

Οι πολίτες πλήρωσαν ως σήμερα ένα πολύ ακριβό τίμημα τόσο για τη ευρωζώνη σχεδίασε πρόχειρα και αλαζονικά τα μέτρα όσο και γιατί η Ελλάδα δεν παρουσίασε μια δική της πειστική άποψη για το πώς θα επανέλθει στη σταθερότητα. Η χώρα έγινε έρμαιο των εξελίξεων. Τα χιλιάδες «νεκρά» έργα και τα αναξιοποίητα δισ. των διαρθρωτικών ταμείων είναι ένδειξη της μεγάλης μας αδυναμίας. Η ρεαλιστική πολιτική και η αποτελεσματική διαπραγμάτευση αποτελούν ανάγκη για να μη σπαταληθούν και άλλοι πόροι, για να δουν οι πολίτες τους κόπους τους να αμείβονται.

Να υπάρξει κυβέρνηση

Η απόρριψη της Ένωσης και του ευρώ που υποστηρίζουν πολλοί δεν λύνει τα προβλήματά μας. Τα επιδεινώνει. Προσθέτει στις τόσες δυσκολίες και πολλές άλλες. Αντί να ασχολούμαστε με το ανύπαρκτο δίλημμα αν πρέπει ή όχι να εγκαταλείψουμε την ευρωζώνη, θα πρέπει να σκύψουμε πάνω στο κεντρικό πρόβλημα της χώρας, την αποφασιστική αντιμετώπιση της υστέρησής μας

Είναι ανάγκη να υπάρξει κυβέρνηση που θα κυβερνήσει τον τόπο με υπευθυνότητα».